

Національна академія аграрних наук України
Селекційно-генетичний інститут – Національний центр насіннєзнавства та сортовивчення

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ФІЛОСОФІЯ НАУКИ

Шифр та назва спеціальності	201 «Агрономія»		Відповідальні відділи, лабораторії СГІ – НЦНС	Кафедра суспільно-гуманітарних наук Одеського державного аграрного університету
Назва освітньо-наукової програми	«Селекція і насінництво сільськогосподарських культур»			
ВИКЛАДАЧ	ЧЕБАН Оксана Михайлівна, кандидат філософських наук, доцент, в.о. завідувача кафедри суспільно-гуманітарних наук Одеського державного аграрного університету			
ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДИСЦИПЛІНУ				
Анотація	Дисципліна спрямована на вивчення: філософії науки як галузі філософського знання, її проблематики в рамках світової та вітчизняної філософської думки, актуальні проблеми філософії науки та філософські аспекти розвитку сучасних наукових парадигм та наукової методології.			
Мета і завдання	<p>Метою дисципліни є формування у здобувачів наукового ступеня «доктор філософії» (PhD) розуміння основних напрямів розвитку, парадигма актуальних проблем сучасної філософії науки; ознайомлення здобувачів з інноваційними стратегічними напрямами та підходами у науковій методології.</p> <p>Завдання дисципліни полягає у набутті здобувачами наукового ступеня «доктор філософії» (PhD) знань про своєрідність сучасної наукової картини світу, історичний характер та критерії наукового знання, особливості наукової аргументації та наукову культуру, аксіологічні та етичні орієнтири як окремого науковця так і всієї наукової спільноти на різних етапах історичного розвитку науки та суспільства. Вивчення «Філософії науки» формує вміння окреслювати дослідницьке поле та методологію авторського наукового дослідження у відповідності до сучасної парадигми наукового знання та сприяє розвитку комунікативних навичок у здобувачів наукового ступеня «доктор філософії» (PhD).</p>			
Формат	Лекції, практичні заняття, самостійна робота. Підсумковий контроль – залік.			
Результати навчання	<p>У результаті вивчення курсу здобувач повинен:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знати: основні аспекти буття науки, особливості та критерії наукового знання, основні типи наукової раціональності, функції науки й функції філософії у науковому пізнанні; світоглядні та соціокультурні передумови виникнення науки, періодизацію науки, основні періоди розвитку науки та особливості буття й розвитку сучасної науки; передумови виникнення та особливості розвитку філософії науки в ХІХ столітті основні ідеї та причини прихильності природознавців ХІХ ст. до теоретико-методологічних напрацювань представників «другого» позитивізму, особливості формування методології 			

	<p>гуманітарного знання у неокантіанстві, специфіку логічного аналізу мовних форм знання у неопозитивізмі, причини виникнення та основні методологічні програми представників постпозитивізму; рівні пізнання та основні види знання, структуру та форми наукового пізнання, природу та типи наукових революцій; відмінність між методом, методологією та методикою, специфіку філософсько-методологічного аналізу науки, функції загальнонаукової методології пізнання; основні закони логіки та їхнє методологічне значення, види та своєрідність аргументації, структуру та види доведень; основні проблеми філософії техніки та особливості розвитку інформаційного суспільства; підстави моралі, ціннісні орієнтації сучасної науки та основні положення Етичного кодексу вченого України;</p> <p>- <i>вміти</i>: працювати з першоджерелами, швидко обробляти великі масиви інформації, використовувати філософську рефлексію для формування власної наукової світоглядної парадигми; розпізнавати науку й пара науку, раціональне та наукове знання; визначати ідеали та норми класичної, некласичної та постнекласичної науки; розрізняти емпіричний та теоретичний рівень наукового пізнання та відповідні їм форми; визначати методи емпіричного дослідження (спостереження, опис, вимірювання, експеримент) та теоретичного дослідження (ідеалізація, формалізація, уявний експеримент, гіпотетико-дедуктивний метод), застосовувати правила побудови наукових визначень, загальнонаукові та конкретно-наукові методи пізнання у науковій діяльності; вести аргументовані наукові дискусії та відстоювати власну позицію, давати оригінальну авторську оцінку явищам і подіям наукового життя; оцінювати процеси соціальної, економічної, політичної та інших сторін життя сучасного суспільства.</p>				
Обсяг	Загальний обсяг дисципліни 4 кредити ЄКТС (120 годин): лекції – 30 год., семінарські заняття – 30 год., самостійна робота – 60 год.				
Пререквизити	Курси дисциплін з філософії, історії для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти				
Ознаки	Обов'язкова навчальна дисципліна, що формує загальні компетентності здобувача				
Курс/семестр	1 / 1				
СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ					
Модуль 1					
Змістовий модуль 1. Епістемологія наукового знання					
Лекції	Тема 1. Наука як соціальне явище		Тема 1. Наука як соціальне явище		<ol style="list-style-type: none"> 1. Філософія науки: предмет та функції. 2. Специфіка та особливість філософського знання. 3. Філософія як наука. 4. Філософія і наука. 5. Філософія науки як окрема галузь знань. 6. Виникнення, предмет та функції філософії науки

Лекції	Тема 2. Генезис науки та основні стадії її історичної еволюції	Семінарські заняття	Тема 2. Генезис науки та основні стадії її історичної еволюції	Самостійна робота	<ol style="list-style-type: none"> 1.Парадигма давньосхідної культури. 2. Античний етап розвитку науки. 3.Особливості розвитку середньовічної науки. 4.Формування класичної науки у новоевропейській культурі. 5.Суть наукової революції XVI – XVII ст. 6.Постнеокласична парадигма науки. Поява Великої науки у 20 ст. 7.Зміни у системі наукової комунікації. 8.Наука в контексті сучасної цивілізації. Сцієнтизм та антисцієнтизм. 9.Наукові революції, їх структура та різновиди. 10.Комп'ютеризація науки, її проблеми та наслідки.
	Тема 3. Філософія науки як спеціальна філософська дисципліна		Тема 3. Філософія науки як спеціальна філософська дисципліна		<ol style="list-style-type: none"> 1. Еволюція позитивізму. 2.Класична наука XVIII-XIX століть. Роль Просвітництва в розвитку науки. 3.Позитивістська традиція в філософії науки: класичний позитивізм і емпіріокритицизм. 4.Проблемне поле та принципіві положення логічного позитивізму та постпозитивізму. 5.Критичний раціоналізм Карла Поппера. 6.Наукові, методологічні та філософські витоки постпозитивізму. Основні принципи і проблематика постпозитивізму. Мислителі постпозитивного напрямку: Томас Кун, Імре Лакатос, Джеральд Холтон, Пол Фейєрабенд. 7.Проблема включення нових теоретичних уявлень в культуру. 8.Основні концепції сучасної філософії науки.
	Тема 4. Епістемологія, її сутність і проблемне поле		Тема 4. Епістемологія, її сутність і проблемне поле		<ol style="list-style-type: none"> 1.Взаємозв'язок філософського і конкретнаукового дослідження процесу пізнання. 2.Співвідношення епістемології та інших розділів філософського знання. Єдність та відмінність понять «гносеологія», «теорія пізнання», «епістемологія». 3.Відношення пізнання до об'єктивної реальності, 4.Структура наукового дослідження. Засоби і методи дослідження. 5.Проблема існування загальних структур свідомості і пізнання. 6.Концепція епістемологічного еволюціонізму К.Поппера. 7.Критичний аналіз епістемологічних концепцій, які заперечують здатність людини пізнати істину. 8.Особливості розвитку епістемології в сучасних умовах.

	Тема 5. Етика в науковій діяльності		Тема 5. Етика в науковій діяльності		<ol style="list-style-type: none"> 1. Ціннісна та етична система суспільства. Моральний вибір і моральна відповідальність. 2. Аксиологія науки. Вплив постмодерністської науки на зміну світоглядних орієнтацій 3. Етичні проблеми сучасної науки 4. Професійна і соціальна відповідальність ученого. 5.Свобода вибору та свобода наукового пошуку. Складні моральні рішення у науковій діяльності. 6.Моральні та правові регулятори розвитку науки. 7.Морально-етичні проблеми авторства та співавторства.
Модуль 2					
Змістовий модуль 2. Методологія наукової діяльності					
Лекції	Тема 6. Наукове пізнання: зміст, особливості та методологічні засади	Семінарські заняття	Тема 6. Наукове пізнання: зміст, особливості та методологічні засади	Самостійна робота	<ol style="list-style-type: none"> 1.Сутність відображення і генеза його форм. 2.Структура пізнавального процесу. 3.Фундаментальні і прикладні дослідження. 4.Особливості природничо-наукового і гуманітарного пізнання, тенденції їх інтеграції. 5.Об'єкт і предмет наукового дослідження. Загальнологічні процедури наукового знання. 6.Принцип єдності історичного і логічного. Сходження від абстрактного до конкретного у науковому пізнанні. 7.Основні поняття логіки наукового дослідження. Загальнонаукові принципи пізнання. 8.Поняття об'єкта і суб'єкта пізнання, їх практична і теоретична опосередкованість. 9.Предметно-практичні, соціо-культурні і логіко-гносеологічні засади процесу пізнання. 10.Пізнавальний інтерес і пізнавальна мотивація.
	Тема 7. Філософська методологія та методи наукового пізнання		Тема 7. Філософська методологія та методи наукового пізнання		Філософська методологія та методи наукового пізнання <ol style="list-style-type: none"> 1.Пізнавальне значення процедур абстрагування, узагальнення, аналізу, синтезу, індукції, дедукції. 2. Проблема, ідея та гіпотеза, закон, концепція, теорія як форми наукового пізнання. 3.Поняття наукового факту у природничих і гуманітарних науках. 4.Співвідношення факту і теорії у природознавстві. 5.Сутність гіпотетико-дедуктивного методу пізнання. 6.Закон і теорія. Структура і функції теорії. 7.Визначення та їх роль у формуванні наукової термінології. Основні правила визначення. 8. Теоретизація сучасної науки. 9. Проблема матеріалізації теоретичного знання.

	<p>Тема 8. Наука як тип раціональності. Сучасні проблеми раціональності в філософії науки</p>		<p>Тема 8. Наука як тип раціональності. Сучасні проблеми раціональності в філософії науки</p>		<p>1.Раціональне пізнання і його форми (поняття, судження, умовивід). 2.Єдність та відмінність чуттєвого і раціонального. 3.Рефлексія і раціональність. 4.Раціональне і його типи. Розсудкова та розумова раціональність. 5.Інтуїція і логіка. Чуттєва і раціональна інтуїція. 6.Позараціональний досвід пізнання: інтуїтивне, містичне, релігійне, екзистенційне знання. 7.Архетипи, їх природа і роль у процесі пізнання. 8.Науковий і позанауковий ірраціоналізм. 9.Філософський ірраціоналізм.</p>
	<p>Тема 9. Істина в науковому пізнанні та її критерії.</p>		<p>Тема 9. Істина в науковому пізнанні та її критерії.</p>		<p>1.Істина як процес відображення об'єкта у формах діяльності суб'єкта. 2.Залежність істини від способів її отримання. 3.Об'єктивність істини та діалектика відносної та абсолютної істини. 4.Конкретність істини. 5.Істина і заблудження. Істина наукова і позанаукова. 6.Істина як фундаментальна характеристика людського буття: світоглядні, логічні, гносеологічні, ціннісні, праксеологічні аспекти істини. 7.Проблема істини в соціогуманітарному пізнанні. 8.Плюралізація істини в сучасних умовах. 9.Суспільно-історична практика як визначальний критерій істинності знання.</p>
	<p>Тема 10 Сучасне бачення наукою та філософією змісту, структури та функцій знання</p>		<p>Тема 10 Сучасне бачення наукою та філософією змісту, структури та функцій знання</p>		<p>1.Особливості та види наукового знання. Функції наукового знання. 2.Особливості співвідношення природничо-наукового і гуманітарного знання. Наукове та поза наукове знання. 3.Діалектика розвитку наукового знання. 4.Глобальний еволюціонізм як основа сучасної наукової картини світу. 5.Наукова картина світу як форма систематизації та узагальнення наукових знань. 6.Різновиди наукової картини світу за рівнем узагальнення: загальнонаукова, галузі наук, окремого комплексу наук. 7. Розвиток науки як єдність процесів диференціації й інтеграції наукового знання. 8.Особливості інтеграції сучасної науки. 9. Інформаційний простір та інформаційна культура. 10. Роль інформатизації в досягненні сталого розвитку суспільства. 10.Автоматизація інтелектуальної діяльності людини: філософський аспект.</p>

	<p align="center">Тема 11. Творчість у пізнанні та діяльності вченого</p>		<p align="center">Тема 11. Творчість у пізнанні та діяльності вченого</p>		<p>1.Феномен творчості в природничих та гуманітарних науках. 2.Філософсько-методологічні засади моделювання та наукової репрезентації. 3.Особистість вченого та навички наукової творчості. 4.Творчість в гуманітарних науках. Логіка, евристика процесу наукового дослідження. 7.Філософія як технологія творчості. 8.Евристичні методи та моделі пошуку рішення наукових завдань. 9.Філософські засади інноваційного розвитку. 10.Знання як джерело інновацій.</p>
					<p>Тема 11. Творчість у пізнанні та діяльності вченого 1.Феномен творчості в природничих та гуманітарних науках. 2.Філософсько-методологічні засади моделювання та наукової репрезентації. 3.Особистість вченого та навички наукової творчості. 4.Творчість в гуманітарних науках. Логіка, евристика процесу наукового дослідження. 7.Філософія як технологія творчості. 8.Евристичні методи та моделі пошуку рішення наукових завдань. 9.Філософські засади інноваційного розвитку. 10.Знання як джерело інновацій.</p>

ПЕРЕЛІК ЗАПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ІСПИТУ

<p>1.Феномен нелінійної науки. 2. Філософські образи науки та її методів. 3.Постнекласична наука як прояв постмодерну. 4.Проблема динаміки наукового пізнання. 5.Проблеми незворотності часу в класичній, некласичній та сучасній фізиці. 6.Модернізація креаціонізму та еволюціонізму: сучасні тенденції. 7.Соціальна організація в контексті синергетики. 8.Складність, темпоральність, цілісність – риси нового світобачення (за І.Пригожиним) 9.Когнітивно-комунікативні стратегії сучасного наукового пізнання. 10.Основні досягнення некласичного природознавства. 11.Проблема демаркації науки та не-науки. 12.Філософський смисл уявлень про віртуальну реальність та віртуальні світи. 13.Основні напрямки розвитку європейської філософії др. п. ХІХ ст. 14.Філософське розуміння простору і часу. 15.Парадокси в науковому пізнанні.</p>	<p>25. Проблема походження і сутності життя як центральна світоглядна проблема біології.26. Філософські аспекти генної інженерії. 27. Варіанти методологічних моделей в біологічному пізнанні. 28. Філософські аспекти біоетики. 29. Характеристика техніки в філософській концепції К.Ясперса. 30. Межі зростання людської експансії на природу в концепції А. Печчеї. 31. Сутність концепції колективного несвідомого К.Юнга. 32. Нігілізм Ф.Ніцше. 33. Концепція «мовних ігор» у філософії Л.Вітгенштейна. 34. «Комп'ютерна метафора» і філософські засади теорії штучного інтелекту. 35. Науковий пошук і відкриття у сучасних хімічних дослідженнях. 36. Філософське розуміння сутності економічних законів. 37. Інновації управлінської діяльності. 38.Специфіка сучасного існування техніки за Е.Жаком. 39. Людина і наука в інформаційному суспільстві (Д.Белл, Е.Тоффлер). 40. Концепція «технотронного суспільства» З. Березинського.</p>
---	---

<p>16.Наукова картина світу та наукова парадигма. 17.Суперечливість науково-технічного прогресу і його філософські інтерпретації. 18.Проблема росту наукового знання як одна із центральних проблем філософії науки. 19.Характерні риси некласичної парадигми в епістемології. 20.Цінеісні аспекти сучасної техніки. 21.Історизація філософії науки в межах постпозитивізму (К. Поппер, І. Лакатос, Т. Кун, П. Фейєрабенд, С. Толмін). 22. Філософські погляди А.Ейнштейна. 23. Філософські погляди В.Гейзенберга. 24. Вплив сучасної біології на формування нового етосу науки.</p>	<p>41. Елітарність як концепт філософії освіти. 42. Екологічна парадигма у формуванні світоглядно-моральних цінностей особи. 43.Есхатологічна лінійна концепція філософії історії. 44. Трансгуманізм та його стратегія перетворення людини. 45. Генна інженерія та її роль в майбутньому перетворенні людини. 46. Глобальні техногенні катастрофи та майбутнє соціоесесвіту. 47. Генетична інформація як стратегічний ресурс постіндустріального суспільства. 48. Принцип додатковості Н.Бора та наукова раціональність. 49. Етика технологічної цивілізації (Г.Йонас). 50. Синергетика як теорія самоорганізації в системах різної природи.</p>
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	
Базова	Допоміжна
<ol style="list-style-type: none"> 1. Аристотель Метафізика. Філософія науки. Хрестоматійні матеріали / за ред. Сторожук С.В. та інш., Івано- Франківськ, 2018. С. 26-30. 2. Арістотель. Нікомахова етика. К.: Аквілон-плюс, 2002. 480 с. 3. Бергсон А. Творческая еволюция. Філософія науки. Хрестоматійні матеріали / за ред.Сторожук С.В. та інш., Івано- Франківськ, 2018. С.133-175. 4. Бердяев М. О. Філософія свободи //Бердяев Н. А. Философия свободы. Смысл творчества. М., 1989.522 с. 5. Бекон Ф. Новый Органон. Соч. в 2-х т. Т. 2. М., 1972. 365с. 6. Вебер М. Протестанська етика і дух капіталізму. Избр. произведения. М., 1990. 216 с. 7. Вернадський В. Про науковий світогляд. Філософія науки. Хрестоматійні матеріали. / за ред. Сторожук С.В. та ін., Івано- Франківськ, 2018 С.279-290. 8. Возняк Т. Що є істина? Філософія науки. Хрестоматійні матеріали. Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Івано-Франківськ, 2018. С. 197-202. 9. Гегель Г.Ф. Энциклопедія філософських наук. /Гегель. Энциклопедия философских наук. Т. 1. Наука логики. М., 1974. 452 с. 10. Гуссерль Е. Формальна і трансцендентальна логіка. //Читанка з історії філософії. В 6-ти книгах. Книга VI. Зарубіжна філософія ХХ ст. Київ, 1993. 11. Декарт Р. Начала філософії //Антология мировой философии. В 4-х т. Т. 3. М., 1970.760 с. 12. Дильтей В. Типи світогляду і уявлення їх у метафізичних системах. Філософія: хрестоматія (від витоків до сьогодення. К.: Знання, 2009. С. 150-162. 13. Драгоманов М. Чудацькі думки про українську національну справу. Вибране. К., 1991. 137 с. 14. Камю А. Бунтівна людина. Вибрані твори. Х.: Фоліо, 1997. Т. 3. Есе. С. 181-438. 15. Камю А. Міф про Сізіфа. Есе про абсурд. Читанка з історії філософії / За ред. Г. Волинки. К.: Довіра, 1993. Кн. 6. Зарубіжна філософія ХХ ст. С. 139-144. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Добронравова І.С. Практична філософія науки. Збірка наукових праць. Суми: Університетська книга. 2018. 255 с. 2. Єріна А. М. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. / А. М. Єріна, В. Б. Захожай, Д. Л. Єрін К: Центр навч. літ., 2014. 212 с 3. Історія філософії: проблема людини та її меж. Вступ до філософської антропології як метаантропології. Навчальний посібник зі словником. К.: КНТ, 2016. 396 с. 4. Копнін П. Гносеологічні та логічні основи науки // Філософія: хрестоматія (від витоків до сьогодення): навч. посіб. / за ред. Л.В. Губерського. К.: Знання, 2012. С. 334 – 343. 5. Пілюшенко В. Л. Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення : навчальний посібник. Київ, Лібра, 2004. 344 с. 6. Ратніков В. С. Основи філософії науки і філософії техніки. Вінниця : ВНТУ, 2012. 230 с. 7. Філософія науки: навч. посібник. Вид 2-ге, перероб і доп. Івано-Франківськ. 2018. 495с 8. Філософія науки: підручник/ за ред. І. С. Добронравової. Київ: Київський університет, 2018. 255 с. 9. Філософія науки:навчальний посібник/ за ред. С.В. Сторожук. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2019. 420с. 10. Філософія сучасної науки і техніки: підручник / Вид. 3-тє, випр. та допов. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2017. 364 с 11. Філософія: Навчальний посібник / І.Ф. Надольний, В.П. Андрущенко, І.В. Бойченко та ін.; за ред. І.Ф. Надольного. Київ, Вікар, 2006. 624 с. 12. Філософський енциклопедичний словник / ред. кол.: В.І Шинкарук та ін. К.: Абрис, 2002. 742 с. 13. Філософія і методологія сучасної науки. Підручник / В.І. Штанько. Харків, 2017. 177с 14. Шинкарук В. Діалектика: традиційний і нові підходи. Філософія науки:

<p>16. Кант И. К вечному миру. Філософія науки.. Хрестоматійні матеріали / за ред. Сторожук С.В., Гоян І.М., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Івано- Франківськ, 2018. С. 310-330.</p> <p>17. Кант И. Прологомены ко всякой будущей метафизике, могущей появиться как наука. Антология мировой философии. М.: Мысль, 1971. Т. 3. 760 с.</p> <p>18. Кант І. Критика практичного розуму. К.: Юніверс, 2004. 240 с.</p> <p>19. Кониський Г. Загальна філософія поділена на чотири відділи. Відділ “Моральна філософія або етика”//Твори в 2-х т. Т. 1. К., 1990.</p> <p>20. Кузанський М. Про вчене незнання //Соч. в 2-х т. Т. 1. М., 1979. 289 с.</p> <p>21. Кун Т. Структура научных революций. М., 1977. 320 с.</p> <p>22. Лейбніц Г.-В. Монадологія. //Соч. в 6-ти тт. Т. 1. М., 1983. 200 с.</p> <p>23. Ніцше Ф. Так говорив Заратустра. Москва, 1991. 331 с.</p> <p>24. Ортега-і-Гассет Х. Нові симптоми. //Читанка в історії філософії. Книга VI. Зарубіжна філософія ХХ століття. Київ, 1993.</p> <p>25. Платон. Банкет. Тімей. //Читанка з історії філософії. Книга І. Філософія Стародавнього світу. Київ, 1992. 576 с.</p> <p>26. Поппер К. Логика и рост научного познания. Київ, 1983. 256 с.</p> <p>27. Сартр Ж.-П. Екзистенціалізм- це гуманізм. //Читанка з історії філософії. Книга VI. Зарубіжна філософія ХХ століття. Київ, 1993.</p>	<p>навч. посіб. Вид 2-ге. перероб. і доп. Івано-Франківськ, 2018. С.239-246.</p> <p style="text-align: center;">Інтернет - джерела</p> <p>1. Томпсон М. Філософія науки / пер. с англ. М. : Фаир-Пресс, 2003. 304с. URL: http://yanko.lib.ru/books/natural/tompson-philos_nauki.pdf</p> <p>2. Загальна бібліотека по філософії. URL: http:// w.w.w.ihik.lib.ru (дата звернення 17.05.2021)</p> <p>3. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL: http://www.nbuv.gov.ua/</p> <p>4. Національна парламентська бібліотека України. URL: http://nplu.org/</p> <p>5. Бібліотека Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди. URL: http://w.w.w.filosof.com/ua/-</p> <p>6. Бібліотека ім. Максимовича, Київського національного університету. URL: http://libgw.univ.kiev.ua/</p> <p>7. Українська електронна бібліотека. URL: http://w.w.w.biblioteka.org.ua</p> <p>8. Одеська національна наукова бібліотека ім. М. Горького. URL: http://www.odnb.odessa.ua/</p> <p>Бібліотека Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова. URL:http://lib.onu.edu.ua/</p>
--	---

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ

Успішності аспіранта Розподіл балів для оцінювання	Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
	90-100	A	відмінно
	82-89	B	добре
	74-81	C	
	64-73	D	
	60-63	E	задовільно
	35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
	0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ ПЕРЕДБАЧАЄ ОБОВ'ЯЗКОВЕ

- самостійне виконання навчальних завдань, поточного та підсумкового контролю;
- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права, не допускати плагіату та самоплагіату;
- надання достовірної інформації про результати власної діяльності, використані методики та джерела інформації.

НОРМИ АКАДЕМІЧНОЇ ЕТИКИ

Аспірант повинен дотримуватися «Кодексу академічної доброчесності СГІ – НЦНС», виявляти дисциплінованість, вихованість, доброзичливість, чесність, відповідальність.

Конфліктні ситуації повинні відкрито обговорюватися з викладачем, а при нерозв'язності конфлікту доводиться до науково-організаційного відділу.

СИЛАБУС ЗА ЗМІСТОМ ПОВНІСТЮ ВІДПОВІДАЄ РОБОЧІЙ ПРОГРАМІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ